

זאגט the משנה:

The Mishnah lists two differences and four commonalities in the הלכות of מסח ראשון and

The ברייתא expresses the rules by formulating three categories, based on the following two Psukim regarding שני פסח שני: מחודש השני בארבעה עשר יום בין הערבים יעשו אותו על מצות ומרורים יאכלוהו:

אותו אותו עד בוקר ועצם לא ישברו בו ככל חוקת הפסח יעשו אותו:

- מצוות שבגופו -1-

Anything intrinsic to the דרבן itself, such as צלי אש - roasting it, applies equally to both, based on the phrase:

ככל חקת הפסח יעשו אותו

The פסח שני shall be done according to all the Halachos of the פסח ראשון.

Anything associated with the פרבן even though it's not intrinsic to it, such as eating it with as and also apply to both based on the phrase: על מצות ומרורים יאכלוהו

מצוות שלא על גופו -3-

Things totally separate from the קרבן, like the איסור to own חמץ when bringing it and saying when eating it, only applies to פסח ראשון, but not פסח שני, either based on the example the תורה gives of

-a- ועצם לא ישברו בו -the איסור to break a bone which is מצוות שבגופו - implying that external אה הלכות would not apply, or based on the general phrase -b- מצוות שבגופי - which only includes מצוות שבגופי - intrinsic to the - קרבן

The Gemara elaborates further on these Psukim:

The תורה specifies three examples of הלכות that apply to פסח שני:

- 1- על מצות ומרורים יאכלוהו

To eat it with מצה ומרור -

-2- לא ישאירו ממנו עד בוקר

Not to leave it until the next morning -

-3- ועצם לא ישברו בו

Not to break any bones -

If it only would have given one example we would have assumed that ואותו יעשו אותו, is a

- פרט וכלל ונעשה כלל מוסיף על הפרט

A כלל that follows a פרט, which includes everything -

The three examples are given to show that only Mitzvos that are similar to these three apply to פסח שני.

מה בין פסח הראשון לשני פסח שני בחודש השני בארבעה עשר יום בין הערבי יעשו אותו על מצות ומרורים יאכלוהו לא ישאירו ממנו עד בוקר ועצם לא ישברו בו ככל חוקת הפסח יעשו אותו 2 יעשו אותו

To further explain, the Gemara cites a Braisa which says that each one of these three examples is a different type of מצוה, and each פרט וכלל individually teaches to include in פסח שני an additional מצוות שעל גופו – an intrinsic or associated הלכה, and exclude from פסח שני an additional מצוות שלא על גופו – an external הלכה:

- על מצות ומרורים יאכלוהו

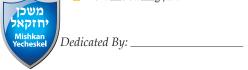
The requirement to eat it with מצות מחרו is a מרור and מצות עשה. It similarly includes the מצות עשה of צלי אש - to roast it, and excludes the מצות עשה of - השבתת שאור to get rid of חמץ.

- לא ישאירו ממנו על בקר

The איסור to leave any of it over is a לא שניתק לעשה - a לאו שניתק לא that can be rectified by doing a מצות עשה - burning it. It similarly includes the לאו שניתק לעשה of the location it is supposed to be - not to take it out of the location it is supposed to be eaten in, but excludes the פסח שני of או שניתק למצא of ימצא בל ימצא from בל יראה ובל ימצא.

The איסור to break a bone is a standard לא תעשה that cannot be rectified by an עשה, and similarly includes the אל סלא סמנו נא ס אל - not to eat it raw, but excludes the לא תעשה of יום זבחי לא תשחט של - not to Shecht the פסח שני while owning שני.

The גמרא continues to elaborate on some of the differences and commonalities of פסח שני and שני:

- הראשון טעון הלל באכילתו והשני אינו טעון הלל באכילתו

We only have to say הלל while eating פסח ראשון, but not,

Because the Posuk in ישעיהו says;

- השיר יהיה לכם כליל התקדש חג

טעון הלל המקודש לחג - Hallel is only said on a night that is a יום טוב.

However,

- זה וזה טעון הלל בעשייתן

They both require האל while Shechting it, either because the day time (when it is shechted) is not excluded in the פסוק, or simply that it cannot be that people would take a לולב or shecht a האל without saying האלל!

The Gemara continues;

Both שבת and פסח שני are brought on שבת, but there is a שבת, but there is a con whether פסח שני when the majority is טמא:

The תנא קמא holds it cannot not be brought בטומאה because it's not logical to bring it בטומאה if the entire reason we did not bring the edid not want to bring it בטומאה.

ד'י הודה holds it is brought בטומאה because after trying our best to avoid bringing it בטומאה, if we have no other choice, we will bring it בטומאה.

פסח שני פסח ראשון **Brought Brought** שבת on שבת on בטומאה is brought פסח שני when the majority is טמא ר' יהודה תנא קמא to avoid if no choice we did not we will bring it בטומאה want to bring it בטומאה

There is a מחלוקת regarding ילינה - whether ר' יהודה holds that you have to spend the entire night of ירושלים in פסח שני like you do for פסח ראשון.

פסחים דף צה

Pefore we continue with the next Mishnah let's summarize by reviewing the Mishnah at the beginning of the Daf:
Zugt di Mishnah;

- מה בין פסח הראשון לשני

What are the differences between פסח מעני and יפסח שני?

- - הראשון אסור בבל יראה ובל ימצא והשני חמץ ומצה עמו בבית

On אפסח שני one may not have חמץ in his house, while on פסח שני he may have חמץ in his house.

-2- הראשון טעון הלל באכילתו והשני אינו טעון הלל באכילתו – פסח ראשון requires Hallel to be recited while eating it, while פסח שני does not require Hallel to be recited while eating it. מה בין פסח הראשון לשני
פסח ראשון פסח שני

הראשון והשני
אסור בכל יראה חמץ ומצה
ובל ימצא עמו בבית
הראשון והשני

באכילתו הלל אינו פעון
באכילתו הלל באכילתו

The Mishnah continues - However;

Both פסח מני and פסח שני equally require the following:

- הלל בעשייתן

Hallel to be recited during the שחיטה and - עבודה

-2- נאכלין צלי

They must be eaten roasted only -

- על מצות ומרורים -3-

The מרוך must be eaten with מצה and סרבן -

- דוחין את השבת -4-

They both override the שבת, in that they are brought even on שבת.

The Gemara adds;

- לא תוציא ממנו -5-

Not to take it out of the location it is supposed to be eaten in -

Regarding the following 2 Halachos which apply on פסח לאטון, there is a Machlokes whether they apply on פסח שני.

- פסח הבאה בטומאה

The פסח ראשון can be brought when - טמא is רוב ציבור is -

Whether פסח שני can be brought בטומאה is a Machlokes -

- לינה -2-

On ראשון one is required to stay the night after Yom Tov before returning home -

Whether לינה applies on פסח שני is a Machlokes -

משנה the זאגט:

הפסח שבא בטומאה לא יאכלו ממנו זבין וזבות נדות ויולדות ואם אכלו פטורין מכרת –

Even when a קבון פסח is brought בטומאה, like when the ציבור is mostly טמא from a מה, people who have the טמא of זב נדה יולדת of זב נדה יולדת cannot eat from it.

However, if they eat it we learn from the Posuk:

– והנפש אשר תאכל בשר מזבח השלמים אשר לה' וטמאתו עליו ונכרתה

That they are not חייב כרת because טמא people are only חייב כרת for eating a יהוב that is fit to be eaten by טהור people.

- ור' אליעזר פוטר אף על ביאת מקדש

R' Eliezer holds that the זב זבה נדה ויולדת are not even חייב כרת for entering the בית המקדש while a קרבן פסח is brought בטומאה because when we allow טמאי מתים in, people with other types of חייב כרת חדים for entering.

בעי רב יוסף דחקו טמאי מתים ונכנסו להיכל בפסח הבא בטומאה מהו Rav Yosef asks whether טמאי מתים who are bringing the קרבן קרבן, and are therefore allowed to be in the עזרה, would be חייב כרת if they entered the היכל We have two versions of 'רבא's answer:

First, המחנה וישלחו מין implies אפילו מקצת החנה – there is a case where טמאי מתים are only sent out from part of the camp, which must mean that they can enter the עזרה, but would still be חייב כרת for entering the היכל.

Second, היכל מחוץ למחנה... אל מחוץ that the only time somebody is חייב כרת for entering the היכל is when he is excluded entirely from the מחנה, but when he is permitted in the אירב ברת for entering the היכל.

בעי רב יוסף – continuing our discussion of a פסח that is brought פסח that is brought בטומאה, Rav Yosef asks;

- דחקו טמאי מתים ואכלו אימורי פסח הבא בטומאה מהו

Is somebody חייב כרת for eating the אימורין of a קרבן פסח that is brought בטומאה, or do we treat the אימורין like the meat which is ?מותר?

רבא answers that we learn טמאת אימורין ליטמאת ששר from טמאת, therefore, when there is no איסור to eat the בשר בטומאה to eat the איסורין בטומאה אימורין בטומאה.

- בעי רבי זירא אימורי פסח מצרים היכא אקטרינהו

 R^{\prime} Zeira asked where they burned the אימורין of the קרבן in מצרים considering that there was no מצרים?

אב"י says that they were treated like the meat and eaten roasted, because the only thing they had resembling a מאבח, was the doorposts where they put the blood, but they obviously could not burn the אימורים on the doorposts!

